

‘Er zijn weinig momenten waarop ik me zó levend voel’

— Een regisseur slash petrolhead. Als daar maar geen films over motorrijders van komen. Dat is exact hoe het liep voor Eva Küpper. “Motorrijden is de arena, maar uiteindelijk gaat het over wat crachter zit: vriendschap, moed, levenslust en humor.” —

TEKST / Maya Toebat FOTO'S / Anneke D'Hollander

Zes jaar was ze toen ze haar eerste motorrit door het dorp maakte. Een vriend van haar oudere broer had een motor en zij mocht voorop zitten, in pyjama en op slofjes. “Dat heeft een serieuze indruk gemaakt”, herinnert Eva Küpper zich. “Het geronk van de motoren, de trillingen, de zomerwind: op dat moment ben ik verliefd geworden.” Het duurde een tijdje, maar rond haar achttiende begon ze ook zelf te rijden. “Ik had een vriendje dat met een motor reed en op mijn 21ste heb ik meteen het rijbewijs voor een zwaardere motor gehaald.” Maandag begonnen de lessen, vrijdag had ze haar rijbewijs en zondag vertrok ze op haar eerste roadtrip naar de bergen. “Ik kon eerst amper bochten nemen. (*lacht*) Maar toen ik

drie weken later terugkwam, kon ik wel een stukje rijden.”

Als petrolhead houdt Küpper van brullende motoren en snel scheuren over de baan, maar wat haar vooral aanspreekt, is de zintuiglijke ervaring van het motorrijden. “Je bent op een fijne manier overgeleverd aan de elementen. Als je door een bos rijdt, wordt het voelbaar kouder, je voelt de vochtige lucht en ruikt de felle bosgeur. Er zijn weinig momenten waarop ik me zó levend voel.” Hoewel het de documentairemaakster zalig leek om die passie te combineren met haar werk als regisseur, ging ze niet bewust op zoek naar motorverhalen. Ze hoopte dat er iets op haar pad zou komen en dat gebeurde in 2013 toen ze de 1% motorbende Blue Angels MC ontdekte. ►

'Het is altijd mijn prioriteit om een vertrouwensrelatie op te bouwen met de mensen van wie ik het verhaal vertel'

Ze reist dan wel met de motor en rijdt op circuits, maar de wereld van de 1% MC's waren ook voor haar onbekende. Die 1% is een geuzennaam die Amerikaanse outlaw motorclubs sinds de sixties gingen aannemen na een commentaar dat 99% van de motorfietsers op straat de wet wél volgden, zij waren het resterende percentage. "Het werd een avontuur om die mannen te vinden", vertelt ze over haar ontmoeting. "In de donkere krochten van het internet vond ik het adres van een clubhuis in Gent. Toen ik daar in mijn centje aankwam, bleven er alleen wat smeulende resten over, want er was net een brand geweest. Dat was schrikken, want het was een periode met veel rivaliteit tussen de MC's. Al bleek later dat iemand gewoon vergeten was het vuur uit te zetten (*lacht*).” Tijdens een motorevenement deed ze een tweede poging. Ook dat voelde riskant, want zij bleek de enige onbekende te midden van de moeilijk benaderbare Blue Angels en Hells Angels. Uiteindelijk kon ze slechts een kaartje afgeven aan de secretaris. Enkele weken later reed ze door de Eifel, toen ze telefoon kreeg: de volgende avond werd ze verwacht op de bestuursvergadering. "Ik ben meteen teruggekeerd. Ik kreeg een stoeltje te midden van vijftig mannen en legde hen mijn idee voor, wat gevolgd werd door een stilte. Dat waren spannende minuten. Tot de groep openbarste: verschillende mannen stonden ervoor open dat ik hen zou filmen."

Is je beeld van motorbendes veranderd door de leden van dichtbij te benaderen?

EVA KÜPPER. "Telkens als ik aan een film begin, wil ik de mensen zo onbevangen mogelijk leren kennen. Ik heb ontdekt dat de wereld van MC's hard kan zijn, maar ook boeiend en divers. Je kunt de leden niet over één kam scheren. Er zitten absoluut gevaarlijke mannen bij, maar evengoed mannen met een gezin, die helemaal anders in het leven staan. Wat hen bindt, is het broederschap. Ik heb heel wat beklievende momenten met hen meegemaakt. Mijn hoofdpersonage Jos is zelfs een van mijn beste maten geworden."

Is het extra bijzonder om een verhaal te vertellen dat dicht bij je interesses staat?
KÜPPER. "Het is altijd mijn prioriteit om een vertrouwensrelatie op te bouwen met de mensen van wie ik het verhaal vertel. Dat was hier soms delicaat, omdat ik de eerste was die hen van zo dichtbij mocht filmen, als vrouw dan nog. Maar ik denk dat ze snel voelden dat ik hun passie deelde en hen met integriteit in beeld wilde brengen. Ruim twee jaar hebben we intens opgetrokken. Tijdens die periode ontdekte Jos dat hij kanker had en toch besliste hij voort te filmen. Het voelde heel speciaal om deel te mogen uitmaken van zijn proces en we kregen een hechte band, want vrouwen gaat in twee richtingen: zij delen hun leven met mij én ook omgekeerd. Ik kwam er niet alleen als filmmaker, maar ging ook tijdens zijn chemokuren mee naar het ziekenhuis. Ik wilde Jos en de mannen leren kennen als mens. En dat werd een prachtige, wilde rit." ►

1. **Dark Rider** Over een blinde motorrijder die een snelheidsrecord aanvalt.

2. **Between the Devil and my Deep Blue Skin** Een intieme inkijk in de wereld van een motorbende.

3. **Hellé Nice** De Franse vrouwelijke autocoureur waar Küpper momenteel een documentaire over maakt

WIE IS EVA KÜPPER

- Belgische documentairemaakster
- Studeerde af in 2009 met een master audiovisuele kunst en film aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) in Gent.
- Sinds haar debuut in 2010 kreeg ze erkenning voor haar documentairewerk
- Haar eerste film, *What's in a Name*, ging in première op Hot Docs FF in 2010 en won de Best Student Film Award op IDFA.
- *Gardenia, Before the Last Curtain Falls* (met regisseur Thomas Wallner) kreeg de Juryprijs op Hot Docs FF 2014 en de Ensor voor Beste Documentaire
- *Dark Rider* won de Best Feature Film op het Toronto TMFF filmfestival
- Momenteel ontwikkelt ze een animatie-documentaire over het leven van de legendarische Franse racer Hellé Nice
- Dooert documentairefilmmaken aan de Universiteit Gent, deelt haar expertise met studenten communicatiewetenschap en geeft regelmatig masterclasses in binnen- en buitenland
- Maakt zelf graag motorreizen en rijdt op circuits

